

[Arne Melchior]

side af folketingsvalget, og det ved hr. Ninn-Hansen, og det ved hr. Fogh Rasmussen. Der bliver ikke engang et forslag om det, og det har debatten i dag jo klart vist at der ikke bliver. Men sagen er alligevel vigtig, fordi erklæringen på s. 13 jo ikke kun omhandler OD, men også rentefradragsomfordeling og -omlægning.

Derfor vil jeg sige, at regeringen er viden- de om, at det vil betyde brud på forliget, hvis disse ting søges gennemført i forligsperioden, og derfor er det løfte, vi har givet erhvervslivet og befolkningen om, at der i hvert fald valgperioden ud er stabilitet på dette område, en realitet.

At man så – og det ved hr. Christophersen, som har været udenrigsminister, jo udmærket – på et papir laver nogle diplomatiske tekster, som både den ene og den anden part skal kunne leve med, siger sig selv; det kræver ikke megen kunst at forstå, og jeg er sikker på, at erhvervslivets dygtige chefer har den forståelse. Jeg er også sikker på, at hr. Christophersen, hr. Ellemann-Jensen og hr. Ninn-Hansen har det; de skal bare her lave et nummer, fordi de i øvrigt har sat sig selv uden for indflydelse. De ved udmærket, at den forståelse, den sandhed om forligets tekst på s. 13 om OD og rentefradragsomlægning forholder sig således, som jeg her har fremstillet den, og derfor er der overhovedet intet at gøre nar af.

Lad mig slutte med tak, fordi jeg måtte overskride et halvt eller helt minut, og med at gentage, at det er synd for OD-sagen, som jo har tilslutning næsten hele tinget rundt, hos erhvervslivets ledere osv., at den mishandles på den måde, som redegørelsen og socialdemokratiets fremfærd her er udtryk for. Der er enighed om princippet, men der er ingen mulighed for i den nedgangskonjunktur, verden og Danmark er ude i, at springe ud i en sådan fornyelse uden sikkerhedsnet, og derfor kan og vil der ikke de første fem-seks år blive mulighed for noget i den retning. Men derfor kan debatten gudskelov i dette dejlige frie land da godt fortsætte, og den har vi aldrig lovet nogen at vi ville stoppe.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Nu tror jeg nok, hr. Arne Melchior skal forstå, at når der er en så betydelig interesse for, hvordan ikke mindst CD opfatter s. 13, er det, fordi CD jo selv i en længere periode, mens forligsforhandlingerne blev ført, lod forstå over for offentligheden, at der nu var sat en effektiv spærrebom for indførelse af ØD. Og vi er nok nogle, som på den baggrund synes, at det er et lidt pauvert resultat.

Men når jeg har bedt om ordet, er det, fordi jeg synes, hr. Arne Melchior fremsatte en udtalelse, som skaber megen uklarhed om, hvordan s. 13 overhovedet skal forstås.

Jeg har forstået s. 13 sådan, at partierne tager til efterretning, at regeringen i den kommende tid fortsætter sine bestræbelser på at gennemføre overskudsdeling og rentefradragsomlægning. CD og kristeligt folkeparti oplyser, at de ikke vil stemme for det, men i øvrigt accepterer, at regeringen, hvis den kan skaffe sig flertal, gennemfører det. Regeringen oplyser så, at det af tekniske grunde, selv om det vedtages den dag i morgen, først kan få virkning fra den 1. januar 1983.

Nu står hr. Arne Melchior op og siger, at det vil være et brud på forliget, hvis det søges gennemført i forligsperioden. Her bliver jeg nødt til at spørge arbejdsministeren, om han er enig med hr. Arne Melchior i den fortolkning, at det vil være et brud på forliget, hvis regeringen søger gennemført en lovgivning – som så altså først træder i kraft den 1. januar 1983 – såfremt regeringen og det radikale venstre eksempelvis og SF trods alt – og det kan man vel ikke helt se væk fra – når til enighed engang i løbet af efteråret. Det vil jeg meget gerne have arbejdsministerens svar på.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Christophersen talte om resultatet af s. 13. (*Christophersen: Nej!*).... Jo, jeg har skrevet det ned, da det blev sagt. O.k., i hvert fald giver det mig anledning til den bemærkning, at hvad resultatet vil blive, vil vi alle sammen forhåbentlig i sundhed kunne tage stilling til, når perioden er gået.

Det næste er, at jeg gentager, at regeringen har al ret til at redegøre, til at forhandle, til at stille forslag, men ingen gennemførelse er mulig, så længe forliget går. Så blev der drøftet i går .... (*Afbrydelse*).... ingen mulig-